

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția generală de soluționare a contestațiilor

DECIZIA nr. I 2007
privind soluționarea contestației depusa de
S.C. S S.A.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Direcția generală a finanțelor publice - Activitatea de control fiscal asupra contestației formulata de **S.C. S S.A.** împotriva Deciziei de impunere din 29.09.2006, încheiata de organele de inspecție fiscala ale Direcției generale a finanțelor publice - Activitatea de inspecție fiscala.

Contestația are ca obiect sume reprezentând taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, contributia de asigurari sociale datorata de angajator, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, contributia individuala de asigurari sociale, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, contributia la fondul de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale si dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Contestația a fost depusa in termenul prevăzut de art. 177 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscală, republicata, in raport de data luarii la cunostinta a deciziei de impunere, respectiv 10.10.2006, conform semnaturii si stampilei societatii aplicata pe adresa de inaintare a deciziei si de data inregistrarii contestației la Direcția generală a finantelor publice, respectiv 09.11.2006, conform stampilei registraturii acestei institutii.

Vazand ca in speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 si art. 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Agenția Națională de Administrare Fiscala, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investita sa se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S S.A. contesta decizia de impunere din 29.09.2006 emisa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finanțelor publice– Activitatea de inspectie fiscala, precizând următoarele:

Referitor la vanzarile catre SC C SRL si SC V SRL:

Organele de inspectie fiscala au inteles eronat facturarea produselor SC S SA. Societatea nu a acordat rabaturi, remize, risturnuri, sconturi sau alte reduceri de pret, a inregistrat in gestiune produsele la pret de productie si nu cu amanuntul, iar facturarea s-a efectuat pe baza negocierei preturilor de vanzare cu clientii.

Organele de inspectie fiscala au procedat in mod eronat raportandu-se la o lista de pret orientativa, in timp ce reglementarile fiscale recunosc faptul ca, in situatiile in care, potrivit legii, organele fiscale sunt indreptatite sa estimeze baza de impunere, acestea vor avea in vedere pretul de piata al tranzactiei sau bunului impozabil.

In raportul de inspectie fiscala se mentioneaza prevederi generale, fara legatura directa cu tranzactiile societatii, care sunt coroborate de organele de inspectie fiscala cu prevederile art. 134 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 571/2003, pentru a stabili suplimentar taxa pe valoarea adaugata colectata.

Referitor la livrarile de marfuri catre SC M SA, comisionar pentru firma P din Franta:

SC S SA a incheiat cu firma P din Franta contractul de vanzare – cumparare din 17.03.1999, in care la art. 5 se precizeaza ca “la cererea expresa a cumparatorului, marfa poate fi stocata inaintea livrarii in depozitele SC M SA. Durata medie de stocare nu poate depasi trei luni.”

SC S SA inregistreaza marfa iesita pe baza de aviz catre SC M SA, comisionar pentru firma P din Franta, in contul 418 – “clienti, facturi de intocmit”, precum si la venituri.

Avand in vedere ca potrivit contractului incheiat cu firma P din Franta, produsele avizate SC M SA raman in proprietatea SC S SA pana la livrarea la export, acestea nu constituie livrare de bunuri doar in momentul in care sunt exportate.

SC S SA, prin inregistrarile efectuate nu prejudiciaza bugetul de stat, ci din contra evidentiaza in avans venituri, aceste produse reprezentand de fapt stocuri de produse aflate la terti.

Referitor la constituirea contributiei de asigurari sociale:

Potrivit solutiilor emise de Casa Nationala de Pensii la intrebarile adresate acesteia de casele teritoriale de pensii si contribuabili in legatura cu modul de calcul si de plata a contributiei de asigurari sociale, "membrii Adunarii Generale a Actionarilor, ai Consiliului de Administratie, ai Comisiei de Cenzori si ai comisiilor de licitatii nu se incadreaza in prevederile art. 5 alin. (1) pct. I, II si IV din lege si ca urmare, pentru indemnizatiile primite de acestia nu se datoreaza si nu se calculeaza contributia de asigurari sociale".

Referitor la fondul de accidente si boli profesionale:

Potrivit art. 6 alin. (1) lit. b din Legea nr. 346/2002, asigurarea administratorilor si managerilor pentru accidente de munca si boli profesionale este facultativa.

II. Prin raportul de inspectie fiscala din 29.09.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

Perioada supusa verificarii: **01.07.2004 – 30.06.2006**, pentru taxa pe valoarea adaugata si **01.07.2004 – 31.07.2006**, pentru contributiile de asigurari sociale.

Referitor la constituirea si virarea contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, contributiei individuale de asigurari sociale si contributiei la fondul de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale:

In perioada verificata, societatea a achitat din fondul de salarii consiliului de administratie, membrii consiliului fiind si salariati proprii ai societatii, indemnizatii de sedinta fara a inregistra si vira contributia de asigurari sociale datorata de angajator si de asigurati.

Pentru indemnizatia cuvenita consiliului de administratie, societatea nu a calculat, evidentiat si virat contributia de asigurari sociale datorata de angajator, contributia individuala de asigurari sociale si contributia la fondul de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale incalcandu-se prevederile art. 5 alin. (1) si alin. (2), art. 23 alin. (1) lit. a, art. 24 alin. (1), art. 31 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale, precum si prevederile art. 5 lit. a, art. 101 alin. (3) din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de

munca si boli profesionale si art. 12 alin. (2) din Ordinul nr. 848/2004 privind Normele de aplicare a Legii nr. 346/2002.

Avand in vedere cele de mai sus, in sarcina societatii au fost stabilite: contributie de asigurari sociale datorata de angajator, dobanzi si penalitati de intarziere aferente; contributia individuala de asigurari sociale, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, contributia la fondul de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale, dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata colectata:

1. In perioada 1999 – 2004 societatea a efectuat livrari de marfuri catre SC M SA, comisionar pentru firma P din Franta, fiind intocmite avize de insotire a marfurilor.

SC S SA a incheiat cu firma P din Franta contractul de vanzare – cumparare din 17.03.1999, in care la art. 5 din contract se precizeaza ca la cererea expresa a cumparatorului, marfa poate fi stocata inaintea livrarii in depozitele societatii M. Durata medie de stocare nu poate depasi trei luni.

Organele de inspectie fiscala, in baza prevederilor art. 95 alin. (1) lit. b din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, au procedat la efectuare unui control incrucisat, intocmindu-se catre Directia generala a finantelor publice– Activitatea controlului fiscal, adresa prin care se solicita verificarea faptica a stocului de marfa trimis cu avizele mai sus mentionate, adresa la care nu s-a primit raspuns.

S-a constatat nerespectarea prevederilor art. 155 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare. Conform acestor prevederi legale, SC S SA avea obligatia sa emita factura fiscala in termen de cel mult cinci zile lucratoare de la data livrarii, fara a depasi finele lunii in care a avut loc livrarea catre firma P din Franta.

SC S SA a inregistrat marfa iesita pe baza de aviz catre SC M SA , in contul 418 – “clienti facturi de intocmit” si la venituri fara a colecta taxa pe valoarea adaugata.

Intrucat SC S SA nu a prezentat organelor de inspectie fiscala nici un document justificativ care sa ateste regimul de scutire cu drept de deducere, conform Ordinului ministrului finantelor publice nr. 1846/2003, respectiv documente din care sa reiasa ca marfurile au fost exportate, acestea au procedat la recalcularea venitului si a taxei pe valoarea adaugata datorata.

Organele de inspectie fiscala au stabilit valoarea marfurilor livrate pe baza de aviz, fiind stabilita conform preturilor de vanzare din listele de pret puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala.

In baza prevederilor art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata.

2. In perioada 01.07.2004 – 28.02.2006, SC S SA a desfasurat o buna parte din activitatea comerciala prin SC C SRL, societate care are acelasi sediu social cu SC S SA.

Intre SC S SA si SC C SRL a fost incheiat contractul de vanzare – cumparare din 19.05.2004 care are ca obiect vanzarea si cumpararea de produse finite, diferit mobilier, contract prelungit pe anul 2005 in baza actului aditional din 14.01.2005.

La art. 3 din contractul mai sus mentionat se precizeaza ca preturile se factureaza la preturile valabile din “lista de preturi”.

S-a constatat ca produsele au fost livrate de SC S SA cu reduceri de pret cuprinse intre 30% – 45% fata de listele de pret ale societatii, iar in unele cazuri acestea au fost sub pretul de antecalcul al SC S SA.

Incepand cu luna mai 2005, activitatea de aprovizionare si desfacere se realizeaza si prin SC V SRL, societate la care administratorul ocupa in aceeasi perioada functia de director comercial la SC S SA.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca si catre aceasta societate au fost livrate produse finite la preturi sub listele de pret aprobate de SC S SA. Aceasta societate nu a prezentat organelor de inspectie fiscala nici un contract incheiat cu SC V SRL.

Urmare verificarii efectuate s-a constatat ca au fost acordate reduceri de pret SC V SRL in procente cuprinse intre 30% - 50% fata de listele de prt aprobate de SC S SA.

S-a constatat ca aceste reduceri de pret nu au fost evidentiatare in mod distinct in facturi fiscale, nerespectandu-se prevederile pct. 22 alin. (1) din Hotararea Guvernului nr. 44/2004.

Astfel, in relatia cu SC C SRL si cu SC V SRL a fost diminuata baza impozabila.

Prin nerespectarea prevederilor pct. 22 alin. (1) din Hotararea Guvernului nr. 44/2004, coroborat cu art. 134 alin. (1) si

alin. (2) din Legea nr. 571/2003, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii taxa pe valoarea adaugata.

Pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, organele de inspectie fiscala au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

III. Luând in considerare constatările organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

1) Referitor la sumele reprezentand contributia de asigurari sociale datorata de angajator si contributie individuala de asigurari sociale, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea avea obligatia sa calculeze si sa vireze contributia de asigurari sociale datorata de angajator si contributia individuala de asigurari sociale pentru indemnizatiile platite unui membru al Consiliului de administratie care este si salariat al societatii cu contract individual de munca.

In fapt, in perioada 01.07.2004 – 31.07.2006, SC S SA nu a calculat, nu a evidentiat si nu a virat contributia la fondul de asigurari sociale datorata de angajator si de asigurati, aferenta indemnizatiilor de sedinta acordate membrilor din Consiliul de administratie care sunt si salariatii societatii.

In drept, art.5 din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

"(1) În sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

I. persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă și funcționarii publici;

La art.18 alin.(1) pct.b din acelasi act normativ se mentioneaza:

"(1) În sistemul public sunt contribuabili, după caz:

- a) asigurații care datorează contribuții individuale de asigurări sociale;**
b) angajatorii;”

De asemenea, la art. 23 alin. (1) lit. a se precizeaza ca “baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:

a) salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I, sau veniturile brute de natura drepturilor salariale realizate lunar de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. II;

[...]”, iar potrivit art.24 alin. (1), “baza lunară de calcul, la care angajatorul datorează contribuția de asigurări sociale, o constituie fondul total de salarii brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I și II.”

La pct.19 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.19/2000, aprobate prin Ordinul ministrului muncii, solidaritatii sociale si familiei nr.340/2001, cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede:

“19. Prin sintagma salariile individuale brute realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă se înțelege:

a) salariile de bază brute corespunzătoare timpului efectiv lucrat în program normal și suplimentar (inclusiv indexări, compensații - numai cele incluse în salariul de bază conform legii -, indemnizații de conducere, salarii de merit și alte drepturi care, potrivit actelor normative, fac parte din salariul de bază);

b) sporurile, indemnizațiile și sumele acordate sub formă de procent din salariul de bază brut sau sume fixe, indiferent dacă au caracter permanent sau nu;”

Avand in vedere prevederile legale mentionate mai sus, se retine ca toate persoanele care desfasoara activitati pe baza unui contract individual de munca sunt asigurate in mod obligatoriu in sistemul public de asigurari sociale. De asemenea, se retine faptul ca angajatorii in calitatea lor de contribuabili datoreaza contributia la

fondul de asigurari sociale de stat pe care o calculeaza la fondul total de salarii brute realizate de asigurati. Totodata, se precizeaza faptul ca din salariile individuale brute realizate lunar fac parte si indemnizatiile acordate salariatilor indiferent daca acestea au caracter permanent sau nu.

In consecinta, indemnizatiile primite de un membru al Consiliului de administratie care are si calitatea de salariat al societatii se includ in fondul total de salarii brute lunare realizat la care societatea avea obligatia de a calcula contributia la fondul de asigurari sociale datorata de angajator, precum si contributia individuala de asigurari sociale.

In ceea ce priveste argumentele societatii referitoare la faptul ca potrivit solutiilor emise de Casa Nationala de Pensii la intrebarile adresate acesteia de casele teritoriale de pensii si contribuabili in legatura cu modul de calcul si de plata a contributiei de asigurari sociale, "membrii Adunarii Generale a Actionarilor, ai Consiliului de Administratie, ai Comisiei de Cenzori si ai comisiilor de licitatie nu se incadreaza in prevederile art. 5 alin. (1) pct. I, II si IV din lege si ca urmare, pentru indemnizatiile primite de acestia nu se datoreaza si nu se calculeaza contributia de asigurari sociale", acesta nu poate fi luat in considerare in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat in speta membrii consiliilor de administratie sunt salariatii societatii, caz in care indemnizatiile primite de acestia, asa cum s-a retinut mai sus, se includ in fondul total de salarii brute lunare.

Avand in vedere considerentele prezentate mai sus, organele de inspectie fiscala in mod legal au calculat contributie la fondul de asigurari sociale datorata de angajator si contributia individual de asigurari sociale, fapt pentru care contestatia pentru acest capat de cerere va fi respinsa ca neintemeiata.

2) Referitor la sume reprezentand dobanzi aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, dobanzi aferente contributiei individuale de asigurari sociale si penalitati de intarziere aferente contributiei individuale de asigurari sociale, stabilite prin Decizia de impunere din 29.09.2006, se retine ca stabilirea de dobanzi si penalitati aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator si aferente contributiei

individuale de asigurari sociale, in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura contributiei de asigurari sociale datorata de angajator si contributia individuala de asigurari sociale, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor de intarziere, **S.C. S S.A.** datoreaza si sumele anterior precizate, cu titlu de dobanzi si penalitati aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator si aferente contributiei individuale de asigurari sociale reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale", art.31 alin.1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, art.116 si art.121 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

3) Referitor la contributia la fondul de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea avea obligatia sa calculeze si sa vireze contributia pentru accidente de munca si boli profesionale, pentru indemnizatiile platite membrilor Consiliului de administratie care sunt si salariati ai societatii.

In fapt, pe perioada verificata, respectiv 01.07.2004 – 31.07.2006, S.C. S S.A. nu a calculat, evidentiat si virat contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale aferenta indemnizatiei platite membrilor din Consiliul de administratie care sunt si salariati ai societatii, fapt pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit contributie de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale.

In drept, art.5 din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

" Sunt asigurate obligatoriu prin efectul prezentei legi:

a) persoanele care desfășoară activități pe baza unui contract individual de muncă, indiferent de durata acestuia, inclusiv funcționarii publici;

La art.96 alin.(1) pct. b din același act normativ, se menționează

“(1) Datorează contribuții de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale următorii:

a) angajatorii, pentru asigurații prevăzuți la art. 5 și 7;

La art.101 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.107/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, se prevede:

“(1) Baza lunară de calcul la care persoanele prevăzute la art. 5 și 7 datorează contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale o reprezintă fondul total de salarii brute lunare realizate.”

Luând în considerare actele normative menționate mai sus, se reține că persoanele care desfășoară activități pe baza unui contract individual de muncă sunt persoane asigurate pentru accidente de muncă și boli profesionale. De asemenea, se reține faptul că angajatorii, pentru asigurații prevăzuți la art.5, în speță și persoanele care desfășoară activități în baza unui contract individual de muncă, datorează contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale calculată la fondul total de salarii brute realizate lunar.

În consecință, pentru sumele acordate de către societate unui membru al Consiliului de administrație care este în același timp și angajat cu contract individual de muncă, societatea are obligația de a calcula contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale la fondul total de salarii brute realizate lunar.

Potrivit considerentelor mai sus prezentate, organele de inspecție fiscală în mod legal au calculat contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, fapt pentru care contestația pentru acest capăt de cerere va fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește argumentele contestatoarei referitoare la faptul că potrivit art. 6 alin. (1) lit. b din Legea nr. 346/2002, asigurarea administratorilor și managerilor pentru accidente de

munca si boli profesionale este facultativa, acestea nu pot fi retinute in solutionarea contestatiei intrucat in speta in cauza este vorba de salariatii SC S SA, acestia fiind asigurati in mod obligatoriu, conform art.5 din Legea nr.346/2002, mai sus mentionata.

Astfel, asa cum s-a retinut mai sus, sunt incidente prevederile art.5 lit. a si art. 96 alin.(1) pct. b din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificarile si completarile ulterioare.

4) Referitor la sumele reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator stabilite prin Decizia de impunere din 29.09.2006, se retine ca stabilirea de dobanzi si penalitati aferente contributiei de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator, in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura contributiei de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor, **S.C. S S.A.** datoreaza si suma reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale", art.108 alin.(1) din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, art.116 si art.121 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza **sa fie respinsa ca neintemeiata.**

5) Referitor la sumele reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca pentru marfurile expediate cu aviz de insotire catre SC M SA, comisionar pentru o firma din Franta cu care contestatoarea avea incheiat un contract de vanzare – cumparare, aceasta avea obligatia colectarii taxei pe valoarea adaugata, in conditiile in care din documentele anexate la dosarul cauzei rezulta ca o parte din aceste marfuri au fost exportate.

In fapt, SC S SA a incheiat cu firma P din Franta contractul de vanzare – cumparare din 17.03.1999, care la art. 5 stipuleaza ca “la cererea expresa a cumparatorului marfa poate fi stocata inaintea livrarii in depozitele societatii M. Durata medie de stocare nu va depasi trei luni”.

SC S SA a expediat catre SC M SA, comisionar pentru firma P din Franta, marfuri pe baza avizelor de insotire.

Pe considerentul ca SC S SA avea obligatia sa emita factura fiscala in termen de cel mult cinci zile lucratoare de la data livrarii, fara a depasi finele lunii in care a avut loc livrarea catre firma P din Franta, organele de inspectie fiscala au procedat la colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta marfurilor livrate catre SC MSA.

Din controlul incrucisat efectuat la SC M SA rezulta ca o parte din marfurile mai sus mentionate au fost exportate.

In drept, potrivit art. 17 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare in perioada 15.03.2000 – 31.05.2002, “in Romania se aplică următoarele cote:

[...]

B. Cota zero pentru:

a) *exportul de bunuri, transportul și prestările de servicii legate direct de exportul bunurilor, efectuate de contribuabili cu sediul în România, a căror contravaloare se încasează în valută în conturi bancare deschise la bănci autorizate de Banca Națională a României. Prin derogare de la aceste prevederi, beneficiază de cota zero exporturile de bunuri care se derulează în sistem barter;*

[...]”.

Conform pct. 9.2 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, “*exportul constă în livrări de bunuri efectuate de contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pentru beneficiari cu sediul în străinătate și care sunt transportate în afara teritoriului țării, cu îndeplinirea formalităților vamale de export.*

Pentru operațiunile prevăzute la art. 17 lit. B.a) din ordonanța de urgență nu beneficiază de cota zero de taxă pe valoarea adăugată contribuabilii care încasează valuta în numerar sau prin transferuri din conturi bancare personale”, iar potrivit pct. 9.3

din același act normativ, *“pentru exportul realizat direct de unitățile care acționează în nume propriu, justificarea cotei zero se face cu:*

- a) factura externă;*
- b) declarația vamală de export, vizată de organele vamale;*
- c) documentul care atestă efectuarea transportului internațional, după caz, în funcție de condiția de livrare;*
- d) dovada introducerii în bancă a declarației de încasare valutară sau, după caz, a încasării contravalorii mărfii în valută.”*

În ceea ce privește exportul realizat prin comisionari potrivit pct 9.6 din actul normativ mai sus menționat, *“comitentul va justifica cota zero de taxă pe valoarea adăugată pe baza următoarelor documente:*

- a) copie de pe factura externă;*
- b) copie de pe declarația vamală de export pe care comisionarul a înscris denumirea unității proprietare a mărfurilor exportate;*
- c) factura fiscală emisă de comitent, pe care este înscrisă "cota zero de T.V.A." cu mențiunea "export în comision";*
- d) contractul încheiat între comitent și comisionar, în care se prevede obligativitatea plății în valută a bunurilor exportate.”*

În ceea ce privește perioada 01.06.2002 – 31.12.2003, potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, *“sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:*

- a) exportul de bunuri, transportul și prestările de servicii legate direct de exportul bunurilor, precum și bunurile comercializate prin magazinele duty-free;*

[...].”

Art. 27 din Hotărârea Guvernului nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată precizează:

“(1) Exportul constă în livrări de bunuri efectuate de persoane impozabile pentru beneficiari cu sediul în străinătate și care sunt transportate în afara teritoriului țării, cu îndeplinirea formalităților vamale de export.

(2) Pentru exportul realizat direct de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care acționează în nume propriu, justificarea regimului de scutire se face cu:

a) *factura externă și factura fiscală pe care se înscrie "scutit cu drept de deducere";*

b) *declarația vamală de export, vizată de organele vamale;*

c) *documentul care atestă efectuarea transportului internațional, după caz, în funcție de condiția de livrare*

[...]

(5) Pentru exportul realizat prin comisionari justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată de către comitent se realizează pe baza următoarelor documente:

a) *copie de pe factura externă;*

b) *contractul încheiat cu comisionarul, din care să rezulte cantitățile de bunuri, precum și termenul pentru justificarea exportului cu copie de pe declarația vamală de export, vizată de organul vamal, și copie de pe lista-anexă la declarația vamală, în care comisionarul a înscris denumirea unității proprietare a mărfurilor exportate;*

c) *factura fiscală emisă de comitent către comisionar, pe care se înscrie mențiunea "scutit cu drept de deducere - export în comision".*

Incepand cu data de 01.01.2004, potrivit art. 143 alin. (1) lit. a titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal *"sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:*

a) *livrările de bunuri expediate sau transportate în afara țării, de către furnizor sau de altă persoană în contul său;*

[...]".

Potrivit art. 2 din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza:

"(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003, livrările de bunuri expediate sau transportate în afara țării de către furnizor sau de altă persoană în contul său. Prin persoană care expediază sau transportă bunuri în afara țării în contul furnizorului se înțelege orice persoană care face transportul. În situația în care transportul este efectuat cu mijloace proprii sau

închiriate, persoana care efectuează serviciul este denumită transportator. Orice persoană care contractează servicii de transport pe care nu le realizează cu mijloace proprii sau închiriate este denumită în prezentele instrucțiuni casă de expediție.

(2) Pentru exportul efectuat în nume propriu de exportator, justificarea regimului de scutire se face cu:

a) factura fiscală și factura externă;

b) declarația vamală de export din care să rezulte că s-a acordat liberul de vamă conform reglementărilor vamale în vigoare.

(3) Dacă, potrivit contractului încheiat între producătorul bunurilor și exportator, expediția sau transportul bunurilor către beneficiarul extern se face direct de la producător, scutirea se aplică atât de exportator, cât și de producător.

a) Exportatorul justifică regimul de scutire pe baza documentelor prevăzute la alin. (2).

b) Producătorul bunurilor justifică regimul de scutire cu:

1. contractul încheiat cu unitatea exportatoare;

2. factura fiscală emisă către unitatea exportatoare;

3. copia de pe declarația vamală de export din care să rezulte că s-a acordat liberul de vamă conform reglementărilor vamale în vigoare, în care la rubrica 31 se înscrie denumirea producătorului și localitatea. În situația în care există mai mulți producători care trebuie menționați în declarația vamală de export se înscrie "conform anexei conținând producătorii - localitatea". Anexa se certifică prin semnătură și ștampilă de către declarant și se atașează la declarația vamală de export, nefiind necesară viza organului vamal.

(4) Pentru exportul realizat prin comisionari care acționează în nume propriu, dar în contul unui comitent din țară, scutirea de taxă pe valoarea adăugată se aplică atât de către comisionar, cât și de către comitent. Comisionarul, care este exportatorul bunurilor în sensul taxei pe valoarea adăugată, justifică scutirea cu documentele prevăzute la alin. (2), inclusiv în situația în care, potrivit prevederilor contractuale, comisionul este facturat separat comitentului. Comitentul justifică scutirea cu următoarele documente:

a) contractul încheiat cu comisionarul, din care să rezulte cantitățile de bunuri, precum și data la care trebuie efectuat exportul;

b) copia de pe declarația vamală de export pentru care autoritatea vamală a acordat liberul de vamă și copia de pe lista-

anexă la declarația vamală, în care comisionarul a înscris denumirea comitentului. Aceste documente sunt prezentate obligatoriu la termenele prevăzute în contract pentru efectuarea exportului. Scutirea cu drept de deducere se aplică și în perioada în care comitentul nu este în posesia copiei de pe declarația vamală de export;

c) factura fiscală emisă de comitent către comisionar.”

Se retine ca SC S SA, in calitate de vanzator, a incheiat contractul de vanzare – cumparare din 17.03.1999 cu firma P din Franta, prin care aceasta din urma se obliga sa cumpere produsele fabricate de catre vanzator, in conditiile prevazute in contract.

Avand in vedere prevederile art. 155 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza ca “*pentru bunurile livrate cu aviz de însoțire, factura fiscală trebuie emisă în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data livrării, fără a depăși finele lunii în care a avut loc livrarea*”, prin raportul de inspectie fiscala organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC S SA taxa pe valoarea adaugata intrucat au constatat ca in perioada 1999 – 2004 aceasta a livrat catre SC M SA, pe baza avizelor de insotire, marfuri, fara a intocmi facturi fiscale in termenul prevazut de actul normativ mai sus mentionat.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei rezulta ca SC M SA are calitatea de comisionar pentru firma P din Franta, firma cu care SC S SA are incheiat contractul de vanzare – cumparare mai sus mentionat.

Se retine ca potrivit acestui contract, “marfurile stocate la M raman in proprietatea vanzatorului. Acestea sunt destinate sa acopere comenzile cumparatorului si nu pot fi in niciun caz, fara acordul acestuia din urma, sa fie preluate de catre vanzator.”

Totodata, se retine ca printr-o adresa organele de inspectie din cadrul Directiei generale a finantelor publice au solicitat Directiei generale finantelor publice efectuarea unui control incrucisat la SC M SA, control prin care sa se verifice existenta factica a stocului de marfa, aflata in depozitul acestei societati, marfa trimisa cu aviz de insotire de catre SC S SA in perioada 2002 – 2005 si care urma sa fie exportata catre firma P din Franta.

Se retine ca in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, perioada supusa inspectiei fiscale a fost 01.07.2004 – 30.06.2006.

Asa cum rezulta din raportul de inspectie fiscala, pana la data intocmirii acestuia, respectiv 29.09.2006, nu s-a primit raspuns la solicitarile anterior precizate.

Printr-o adresa, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a solicitat Directiei generale a finantelor publice sa precizeze daca a fost primit raspuns la solicitarea de efectuare a unui control incrucisat la SC M SA.

Urmare acestei adrese, Directia generala a finantelor publice a transmis Directiei generale de solutionare a contestatiilor, procesul verbal din 28.11.2006 intocmit de catre Directia generala finantelor publice la SC M SA.

Din analiza procesului verbal mai sus mentionat, rezulta ca inspectia fiscala s-a efectuat in vederea “inventarierii marfurilor de la SC S SA, aflata in custodie la SC M SA.”

Astfel, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice au constatat ca soldul initial la 31.12.2005 era in valoare de x lei, totalul iesirilor in perioada 01.01.2006 – 20.11.2006 fiind in suma de y lei. S-a constatat ca in perioada 01.01.2006 – 20.11.2006 nu au fost inregistrate intrari de marfuri.

Avand in vedere cele de mai sus, stocul final la data de 20.11.2006 era in suma de z lei.

Se retine ca desi prin raportul de inspectie fiscala s-a constatat ca expedierile de marfuri cu aviz de insotire catre SC M SA s-au realizat in perioada 1999 – 2004 si au fost in valoare de w lei, organele de inspectie fiscala au solicitat efectuarea inventarierii marfurilor trimise de SC S SA cu aviz de insotire catre SC M SA in perioada 2002 – 2005, precizandu-se ca valoarea acestora este in suma de w lei.

De asemenea, din analiza procesului verbal intocmit la SC M SA se retine ca aceasta are deschis punct de lucru in alt oras, marfa aflata in custodie de la SC S SA fiind depozitata partial si in depozitul din acel oras.

Totodata, se retine ca prin procesul verbal din 28.11.2006 organele de inspectie fiscala au precizat ca in ceea ce priveste evidentierea si depozitarea marfurilor aflate in custodie nu s-au constatat diferente.

Avand in vedere cele de mai sus, se retine ca in ceea ce priveste marfurile primite de la SC S SA s-au inregistrat iesiri in suma de y lei.

Urmare inventarierii efectuata la 31.12.2005 au fost intocmite situatii in care sunt prezentate diferentele constatate fata de situatia stocurilor existente la SC S SA.

Astfel a fost intocmita anexa nr. 1 la procesul verbal din 28.11.2006, reprezentand "Situatia facturilor la export", din care rezulta ca o parte din marfurile primite de SC M SA de la SC S SA au fost exportate.

Se retine ca prin raportul de inspectie fiscala organele de inspectie fiscala nu au avut in vedere constatarile efectuate la SC M SA, referitoare la inventarierea marfurilor primite de la SC S SA, respectiv faptul ca in perioada 01.01. – 20.01. 2006 s-au inregistrat iesiri de marfuri in valoare de y lei.

Astfel, organele de inspectie fiscala nu au analizat daca, asa cum rezulta din anexele la procesul verbal din 28.11.2006, aceste marfuri au fost exportate catre firma P din Franta, firma cu care SC S SA are incheiat contractul de vanzare – cumparare din 17.03.1999 si pentru care SC M SA are calitatea de comisionar pentru firma din Franta si nici daca SC S SA justifica scutirea de taxa pe valoarea adaugata, in conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) si alin. (4) din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1846/2003, respectiv pentru exportul efectuat în nume propriu de exportator sau pentru exportul realizat prin comisionari care acționează în nume propriu, dar în contul unui comitent din țară.

Desi prin raportul de inspectie fiscala s-a constatat ca societatea nu prezinta niciun document justificativ care sa ateste regimul de scutire de taxa pe valoarea adaugata cu drept de deducere, asa cum este prevazut la art. 2 alin. (2) sau la art. 2 alin. (4) din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1846/2003 se retine ca

raportul de inspectie fiscala a fost intocmit la data de 29.09.2006, iar prin procesul verbal intocmit la SC M SA s-a constatat ca iesirile de marfuri primite de la SC S SA, s-au realizat in perioada 01.01.2006 – 20.11.2006.

Avand in vedere cele de mai sus, precum si faptul ca organele de inspectie fiscala nu au avut in vedere procesul verbal din 28.11.2006 intocmit de catre Directia generala finantelor publice la SC M SA, urmeaza sa se desfiinteze capitolul din decizia de impunere contestata, referitoare la taxa pe valoarea adăugata, dobanzile si penalitati de intarziere aferente, urmand ca organele de inspectie fiscala, alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa efectueze o noua verificare a tuturor documentelor.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nu se poate pronunta asupra celorlalte argumente invocate de contestatoare, acestea urmand a fi analizate la reverificare de organele fiscale.

6) Referitor la taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca S.C. S S.A are obligatia colectarii taxei pe valoarea adaugata aferenta reducerilor de pret acordate SC C SRL, in conditiile in care acestea nu au fost evidentiata in facturile fiscale emise catre aceasta societate.

In fapt, S.C. S S.A, in calitate de vanzator, a incheiat cu SC C SRL, in calitate de cumparator contractul de vanzare – cumparare din 19.05.2004 care are ca obiect vanzarea de produse mobiliere. Acest contract a fost prelungit si pentru anul 2005, in baza actului aditional din 14.01.2005.

Potrivit art. 3 din contractul mai sus mentionat, ”preturile se factureaza la preturile valabile din lista de preturi ”.

S.C. S S.A a livrate produsele care au facut obiectul contractului din 19.05.2004 la preturi cu 30% – 45% mai mici decat cele mentionate in listele de preturi si nu au fost evidentiata in facturile fiscale emise.

In drept, art. 137 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza ca *“nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată următoarele:*

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț acordate de furnizori direct clienților;

[...]”.

Potrivit pct. 22 alin. (1) titlul VI din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, *“rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț care nu se cuprind în baza de impozitare trebuie să fie reflectate în facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, să fie în beneficiul clientului și să nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau o contrapartidă pentru o prestație oarecare.”*

Avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate, se retine ca pentru a nu fi cuprinse in baza de impozitare, reducerile de pret acordate trebuie sa fie reflectate in facturi fiscale si sa fie in beneficiul clientului.

Se retine ca prin contractul de vanzare – cumparare din 19.05.2004 incheiat cu SC C SRL, S.C. S S.A, in calitate de vanzator se obliga sa livreze produsele care fac obiectul acestui contract, la preturile din listele de preturi aprobate de contestatoare.

De asemenea, se retine ca S.C. S S.A a livrat produsele mai sus mentionate la preturi cu 30% – 45% mai mici fata de cele mentionate in listele de preturi, iar in unele cazuri sub costul de productie, asa cum rezulta din anexa nr. 11 la raportul de inspectie fiscala.

Astfel, se retine ca pentru produsele care au fost livrate potrivit contractului de vanzare – cumparare din 19.05.2004, S.C. S S.A a acordat SC C SRL reduceri de pret.

Se retine ca aceste reduceri nu au fost evidentiate de contestatoare in facturile fiscale emise. In consecinta, organele de inspectie in mod legal au procedat la reintregirea bazei impozabile si la stabilirea taxei pe valoarea adaugata, fapt pentru care pentru acest capat de cerere contestatia va fi respinsa ca neintemeiata.

7) Referitor la sumele reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, se retine ca stabilirea de dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe

valoarea adaugata in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar intrucat in sarcina S.C. S S.A a fost retinut debitul de natura taxei pe valoarea adaugata, aceasta datoreaza si sumele cu titlu de dobanzi si penalitati de intarziere reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept **“accesorium sequitur principalem”**, art. 115, art. 116 si art. 121 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

Se retine, totodata, ca societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor aferente taxei pe valoarea adaugata.

8) Referitor la sumele reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi aferente si penalitati de intarziere, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulata de S.C. S S.A, in conditiile in care constatările din raportul de inspectie fiscala din 29.09.2006 in baza caruia s-a emis decizia de impunere contestata, fac obiectul sesizarii penale din 16.11.2006 catre Parchetul de pe langa Tribunal.

In fapt, raportul de inspectie fiscala din 29.09.2006 incheiat de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice s-a intocmit in vederea verificarii modului de evidentiere, inregistrare, declarare si virare a taxelor, impozitelor si contributiilor la bugetul general consolidat al statului, precum si urmare adresei din 07.03.2006 prin care se solicita efectuarea unei verificari ca urmare a sesizarii depuse de slariatii S.C. S S.A.

Ca urmare a suspiciunilor create in timpul controlului cu privire la legalitatea operatiunilor economice efectuate de S.C. S S.A., Directia generala a finantelor publice - Activitatea de control fiscal, prin adresa din 16.11.2006, a transmis Parchetului de pe langa Tribuna, sesizare penala privind S.C. S S.A., precum si raportul de inspectie fiscala din 29.09.2006.

In drept, art. 184 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indicilor savârsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o înrâurire hotarâtoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data în procedura administrativa; [...].”

In aceste conditii se retine ca intre stabilirea obligatiilor bugetare prin decizia de impunere din 29.09.2006 emisa in baza constatarilor din raportul de inspectie fiscala din 29.09.2006 si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei in procedura administrativa.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca organele de inspectie fiscala au constatat ca S.C. S S.A a livrat produse la preturi mai mici decat cele prevazute in listele de preturi aprobate de conducerea societatii. Aceste livrari au fost efectuate catre SC V SRL, societate la care era administratorul a ocupat in aceeasi perioada functia de director comercial la S.C. S S.A.

In cazul acestor livrari contestatoarea nu a prezentat organelor de inspectie fiscala un contract de vanzare – cumparare de produse, iar prin procesele verbale ale sedintelor consiliului de administratie al S.C. S S.A nu au fost aprobate reduceri de pret.

Conform notei explicative din data de 09.10.2006, membrii consiliului de administratie ai S.C. S S.A au declarat ca nu au fost instiintati de catre presedintele consiliului de administratie si de membrul consiliului de administratie, de infiintarea SC V SRL si de faptul ca aceasta societate are ca obiect de activitate intermediere in comertul cu mobila, desi potrivit art. 149 alin. (1), alin. (2) si alin. (4) din Legea nr. 31/1990 privind societatile comerciale, republicata, aveau aceasta obligatie.

Prin urmare, se retine ca organele administrative nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale.

Prioritatea de solutionare in speta o au organele de cercetare penala, care se vor pronunta asupra caracterului

infractional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligatiilor datorate si constatate in virtutea faptei infractionale.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor va suspenda solutionarea contestatiei, procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu prevederile art. 184 alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, care precizeaza :

“[...]”

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Pentru considerentele arătate in conținutul deciziei si in temeiul prevederilor art.5, art. 23 alin. (1) lit. a si art. 24 alin. (1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.19 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.19/2000, aprobate prin Ordinul ministrului muncii, solidaritatii sociale si familiei nr.340/2001, cu modificarile si completarile ulterioare, art.5 si art.96 alin.(1) pct. b din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 2 din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1846/2003, art. 137 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 22 alin. (1) titlul VI din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, art.176 alin. (1) lit. c si lit. d, art. 179, art. 184 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, se

DECIDE

1) Respingerea ca neîntemeiata a contestației formulata de **S.C. S S.A.** referitoare la sume reprezentand contributia de asigurari sociale datorata de angajator, contributia individuala de asigurari sociale, dobanzi aferente contributiei de asigurari sociale

datorata de angajator, penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, dobanzi aferente contributiei individuale de asigurari sociale, penalitati de intarziere aferente contributiei individuale de asigurari sociale, contributia la fondul de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale, dobanzi aferente contributiei de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator si penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

2) Desfiintarea Deciziei de impunere din 29.09.2006 intocmita de catre organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice, pentru taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, urmand ca organele de inspectie fiscala, alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa procedeze la o noua verificare a aceleesi perioade si aceluasi tip de impozit tinand cont de prevederile legale aplicabile in speta precum si de cele precizate prin prezenta decizie

3) Suspendarea solutionarii cauzei referitoare la sume reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute in prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organelor de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie transmis organului competent pentru solutionarea cauzei potrivit dispozitiilor legale.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicării.